

בס"ד

אמרי שפר "תנז"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

הגיליון מופיע באתר 'לדעת' וכן ניתן לקבלו לאימייל מדי שבוע על ידי שליחת בקשה. eisikovits1@gmail.com,

058-4852-443

אודה לכם אם תעבירו את העלון לאנשיכם או כתובות של נציג עלון. אשמח לקבל הערות מחכימות ובל"נ אשתדל להתייחס אליהם. גם רשות להדפיס / לחלק / להעתיק / לשמור. - בשעת הצורך הרשות נתונה לאמור מהדברים שבעלון אף שלא בשם אומרם. אבל הבא להדפיס וידפיס בשם אומרם. יביא גאולה לעולם. כמו כן יש אפשרות לקבל כל עלון בכל שפה כמעט שתרצו בתרגום של ווארד .

אברך בא לפני רבינו: פרנסתו מצומצמת אך אינו מתלונן, "פת במלח תאכל ובתורה אתה עמל". אבל אשתו מתלוננת על החום ורוצה מזגן. הסביר לה שזה בגדר מותרות ואין באפשרותם. שלחה אותו לשאול. לא היה לו ספק שרבינו, המסתפק במועט, יצדד בעמדתו. נשאל אותו אברך: "מה אתה עושה במשך היום?" - "מה הפירוש, יושב בכולל ולומד!" - "ובכולל, יש מזגן?" - "כן". - "אז אתה הולך מכאן להזמין עבודה מזגן..." [מתוך הגש"פ 'אהלי תורה']

איתא בתנא דבי אליהו רבה (פרק כ"ו): כל המבקש ימים ושנים ועושר וכבוד, וחיים ארוכים בעוה"ז ולעוה"ב, חיים שאין להם סוף ותכלית, יעשה את רצון אביו ואמו.

אל תמדוד את חברך בשבע בדיקות האם הוא זקוק למילה הטובה שלך. ממש לא. תכבד. תפרגן. תן לו בכל הכוח.

אם בַּחֲקָתִי תִּלְכוּ (כו, ג). כשהוא אומר ואת מצותי תשמרו, הרי קיום המצות אמור, הא מה אני מקיים אם בחקתי תלכו? - שתהיו עמלים בתורה (רש"י) אמנם מוכח שהכתוב מדבר בלימוד התורה, אבל מנין שהכוונה דווקא להיות 'עמלים' בתורה?! אלא, ההוכחה היא מהלשון 'תלכו', שפירושו הליכה והתקדמות, והרי להתעלות במעלות תורה ('שטייגן'), אפשר רק על ידי 'עמלים בתורה!' (מרן ראש הישיבה הגאון רבי שמואל רוזובסקי זי"ע)

"אם בחקתי תלכו" (כ"ו ג'). ר"ת "אבת" שתלכו בדרכי אבות. (בעה"ט)

אמור ואמרת – שני פעמים אמור בגימטריה פרו ורבו. שקריאת פרשה זו מסוגלת לבנים. וזהו . להזהיר גדולים על הקטנים, שיוליד ילדים קטנים. (עטרת ישועה).

אמר רבי נחמן מברסלב זצ"ל: קשה מאוד להיות מפורסם.

אנו משקיעים מאמצים עצומים בבניית "ביטחונות" – חשבונות בנק, תוכניות מגירה, ביטוחים למיניהם – הכל בתקווה שנגיע ליום שבו נוכל לשבת בנחת, משוחררים מכל דאגה. הביטחון הוא, למעשה, החלום הגדול של האדם. אך האם ביטחון אמיתי אכן תלוי בכמות הכסף שבחשבוננו או במספר חומות ההגנה שהקמנו סביב חיינו? החיים מלמדים אותנו אחרת. כולנו מכירים אנשים שלכאורה יש להם שפע של ביטחונות חומריים, ובכל זאת הם חיים בדאגה מתמדת.

אסור להשתמש בג'ל או במים מסוכרים כדי לעצב הפיאות בשבת (ע"פ ביאה"ל סוף סי' ש"ג)

אסור ללווה להודות למלוה ולשבחו, אם לא היה אומר זאת ללא ההלוואה. אך אם המלוה טרח בהלוואה, מותר ללוה לומר שהוא מודה על הטרחה. לפני ההלוואה ואחר הפירעון, מותר לשבח את המלוה, אך לא יפרש שזה בגלל ההלוואה.

אע"פ שבשבת אסור לטלטל מוצרי מזון שאינם ראויים לאכילה כגון קמח או תפוזי חי וכדו', ביום טוב יש להתיר וכן מותר לטלטל גפרורים ביום טוב הואיל וניתן להעביר בהם אש.

בדרך צחות פירשו כמה צדיקים את הפסוק: דרכו של עולם, שכאשר אדם יורד מנכסיו, קרובי משפחתו משתדלים לשמור ממנו מרחק, אך כאשר הוא מתעשר – כולם נזכרים פתאום שהם קרובי משפחתו, ומחפשים את קרבתו. **ושבתם איש אל אחוזתו** – "כאשר תחזרו להיות עשירים בעלי אחוזות, ראו זה פלא": **ואיש אל משפחתו תשובו** – 'מעגל המשפחה שלכם יתרחב, וכולם יחזרו להיות בני משפחתכם...

בהקשר של נישואין, כותב הרמב"ם: "וכן צוו חכמים שיהיה אדם מכבד את אשתו יתר מגופו ואוהבה כגופו" (הלכות אישות טו, יט). לאהוב פירושו לחמול, להוקיר, לגונן. אך לכבד – לכבד במלוא המובן – פירושו להקשיב מתוך הבנה שמחשבותיה, תוכנותיה ונקודת מבטה של בת הזוג הם בעלי משמעות.

בחור צעיר, חדור רצונות טובים, נכנס אל כ"ק מרן האדמו"ר מגור זי"ע, בעל 'פני מנחם', והתלונן: 'אני עמל ומתיגע בתורה בכל כוחי, אך כישרונותי דלים, ואני חש כמטפס בעשר אצבעותי על קיר חלק, מה אני שווה?' הביט בו ה'פני מנחם' במבט שכולו אומר אהבת ישראל, ואמר לו: 'תאמין לי שאני מקנא בך! אותי חנן הקב"ה בכישרונות טובים, והנני קולט בקלות את מה שאני לומד, כך שחסרה לי מעלת "העמל והיגיעה" בתורה, אבל אתה, אשריך ומה טוב חלקך! יש לך האפשרות להתיגע ולעמול, ולשבור את הראש" על עסק התורה, אוי, כמה שאני מקנא

בך! התמלא הבחור שמחה אמיתית מהדברים, ומאז הפכה שקדנותו לשם דבר. כיום הבחור הזה מכהן כדיין חשוב בירושלים.

בכל הפסוקים הקודמים בפרשה דיברה התורה בלשון רבים. "וקדשתם את שנת ה-50 - שנה, וקראתם דרור בארץ, יובל היא תהיה לכם, לא תזרעו, ולא תקצרו וכו'". ומדוע עבר ללשון יחיד, "כי ימוך אחיך עמך והחזקת בו"? ומסבירים: בשעה שעני זקוק לעזרה פונה אליך, אל תיתן לו כתובות של עשיר זה או נדיב אחר, אלא "נתון תתן לו", חובה עליך לעזור לו כפי יכולתך.

בספר 'דורשי השם' (עמ' קי"ד - קט"ו) מובא בשם הרה"ק בעל ה"ישועות משה" מוויז'ניץ זי"ע שהיה מעורר: "כשם שמכין האדם את עצמו באמירת 'לשם יחוד' טרם יגש לקיים מצות עשה של תקיעת שופר, וכן לקריאת המגילה וכדומה, הוא הדבר כשניגשים לקיים מצות עשה דאורייתא של 'כבד את אביך ואת אמך' צריכים להכין את עצמנו לכך שכן אף זו היא מצות עשה דאורייתא.

בספר "שערי שלום" לרש"ד רבינוביץ הביא רמז נאה ששמע: מהמלה "שבע" עד "תספרו חמשים יום", יש בדיוק ארבעים ותשע אותיות, כנגד ימי הספירה.

בספר תנא דבי אליהו רבה (פרק כ"ז) מובא לשון נורא "אין הקב"ה מבקש מן האדם, רק שיכבד אב ואם ויטיירא מהם". מה הקב"ה מבקש מאתנו? הקב"ה אינו מבקש מאתנו רק דבר אחד – "שיכבד אב ואם", שנכבד את אבינו ואת אמנו.

בפסוק נאמר (ויקרא כ"א, א'): אמור אל הכהנים וגו', וברש"י, אמור ואמרת – להזהיר גדולים על הקטנים. חשבתי שיש כאן בפסוק רמז, להזהיר גדולים על הקטנים – להזהיר את הקטנים לכבד את הגדולים, וכמובן שכל אחד כלפי אביו נקרא קטן, כל אחד צריך להחשיב את אביו ולקבל את דעתו כקטן שמקבל את דעתו של גדול...

ברגע שאדם חש בחיסרון, נולד בו הרצון להשלימו. זהו המניע למרבית ההתנהגות האנושית: מדוע אנשים מתחתנים? "לא טוב היות האדם לבדו". מדוע אנשים מביאים ילדים לעולם? מלבד קיום מצוות "פרו ורבו", הוא חש צורך. כל המצאה טכנולוגית, כל התפתחות אנושית, צמחה מתחושת חיסרון שהייתה לאדם ורצונו להתגבר עליה.